

Formanden:

Så er det hr. Holger K. Nielsen for et afsluttende spørgsmål.

Holger K. Nielsen (SF):

Det er da rigtigt, at livskvalitet kan diskuteres, men jeg er nu ikke i tvivl om, at de familier, der ikke har råd til at holde børnefødselsdag, og hvor børnene dag efter dag går i utryghed for, om de nu har penge til at få mad de næste dage, ikke mener, at det er livskvalitet, de oplever.

Men jeg synes, det er interessant, at vi nu har fået den liberalistiske ideologi for fuld udblæsning her i dag, gående på at folk skal i arbejde – det er vi jo alle sammen enige om er en god ting – men hvordan gør man det? Ved at man pisker de pågældende på ryggen, ved at man skærer i deres økonomiske muligheder, ved at de skal have så mange tæsk, at de til sidst måske finder ud af, at de alligevel skal have et arbejde?

Tror statsministeren på, at de mennesker sådan frivilligt går på bistandshjælp? Tror han, at det er frivilligt, at man må leve for de usle midler, som man må leve for især efter de stramninger, der har fundet sted her? Og igen vil jeg sige til statsministeren ...

Formanden:

Så er det statsministeren for at svare.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det sidste, hr. Holger K. Nielsen siger her, viser jo, at ærindet i dag ikke har været at søge oplysning om noget som helst i Folketingets spørgetid, det er ren kampagne, det er hr. Holger K. Nielsen, der prøver at køre politisk kampagne på, at regeringen er forfærdelig og brutal og skaber fattigdom i Danmark, selv om alle, der ser sig omkring i samfundet jo kan se, at det overhovedet ikke passer. Det passer overhovedet ikke.

De eneste steder, vi har sat ind, har været, jeg vil sige med en pincet, hvor vi har været inde at se på nogle hjørner af kontanthjælpen med henblik på at sikre, at det kan betale sig at arbejde, og at det kan betale sig at tage en uddannelse.

Det er altså ubegribeligt for mig, at et venstre-fløjsparti kan være uenig i, at det skal kunne betale sig at arbejde, og at det skal kunne betale sig at tage en uddannelse. Jeg har så svært ved at sætte mig ind i, hvorfor man er så meget modstander af det.

Og lad mig så gentage: Denne regering har ikke foretaget generelle beskæringer af satserne, hverken i dagpenge eller kontanthjælp, og har

ingen som helst planer om det, for vi synes, at vi skal have et velfungerende socialt sikkerhedsnet i Danmark, men vi skal også sørge for, at det altid kan betale sig at arbejde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1208

5) Til statsministeren af:

Ole Sohn (SF):

»Hvad vil regeringen stille op med den dokumenterede stigning i fattigdommen generelt og børnefattigdom i særdeleshed, jf. SFI's/Red Barnets nylige undersøgelse samt meldingerne fra de humanitære og frivillige organisationer, jf. Kristeligt Dagblad den 2. december 2004?«

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt: at jeg håber, statsministeren vil prøve at se, om han kan få nålen ud af fillen og prøve at svare på nogle af spørgsmålene.

Det er jo sådan, at en opposition kan give udtryk for, hvad man gerne vil have, der skal ske, men en regering, som har siddet i 3 år, må også stå til ansvar for handlingerne.

Vi er i den situation, at regeringen gerne vil skabe arbejde, og det er vi fuldstændig enige i, der er ikke én i Folketingssalen, der har kritiseret det, men vi konstaterer bare, at der er blevet 33.000 flere arbejdsløse generelt i samfundet, og der er blevet 15.000 færre i den private og 2.000 færre i den offentlige sektor, efter at regeringen lavede sin første finanslov.

Det rammer også en lang række børnefamilier. Der er faktisk flere og flere børnefamilier, som har svært ved at klare dagen og vejen, og det er senest blevet bekendtgjort i en undersøgelse af Socialforskningsinstituttet og Red Barnet, og derfor vil jeg gerne høre, hvad statsministeren mener om den situation.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan ikke på nogen som helst måde bekræfte hr. Ole Sohns udgangspunkt. Mig bekendt siger Socialforskningsinstituttets nylige undersøgelse ikke noget om en stigning i fattigdommen generelt, og for så vidt angår børnene, så er Socialforskningsinstituttets konklusion, at disse mål, som man har i rapporten, stort set er konstante fra 2001 til 2002. Det var det, jeg tidligere var inde på. De seneste tal er altså fra 2002, og vi har